

STANOVISKO ODBORU VEŘEJNÉ SPRÁVY, DOZORU A KONTROLY MINISTERSTVA VNITRA Č. 3/2024

I. Zákonné zmocnění uvedené v [§ 16 odst. 5 zákona o ochraně ovzduší](#), podle kterého může obec obecně závaznou vyhláškou stanovit podmínky pro spalování suchého rostlinného materiálu v otevřeném ohništi za účelem jeho odstranění nebo zakázat jeho spalování, je v současné době obsoletní (nadbytečné). Zákaz spalování suchého rostlinného materiálu v současné době plyne přímo z [§ 13 odst. 1 písm. e\) zákona o odpadech](#); odstraňování tohoto materiálu je tak možné pouze za podmínek stanovených v [zákoně o odpadech](#) (zpravidla se tak bude jednat o jeho předání v rámci obecního systému odpadového hospodářství).

II. Pokud by obec v současné době stanovila podmínky pro spalování suchého rostlinného materiálu za účelem jeho odstranění obecně závaznou vyhláškou, sama by de facto vybízela adresáty této vyhlášky k porušení povinností stanovených [zákonem o odpadech](#).

III. Výše uvedené se netýká spalování suchého rostlinného materiálu za jiným účelem, např. k úpravě potravin nebo k jiným rekreačním účelům; takové spalování je možné za dodržení podmínek stanovených v [§ 16 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší](#), tj. spalovat lze jenom suchý rostlinný materiál neznečištěný chemickými látkami.

ODŮVODNĚNÍ STANOVISKA:

V ustanovení [§ 16 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb.](#), o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „[zákon o ochraně ovzduší](#)“), se uvádí: „obec může vyhláškou stanovit podmínky pro spalování suchého rostlinného materiálu v otevřeném ohništi za účelem jeho odstranění nebo jeho spalování zakázat, pokud zajistí jiný způsob pro jeho odstranění podle jiného právního předpisu. Při stanovení podmínek nebo zákazu obec přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, úrovni znečištění ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby.“ Příslušné ustanovení původně vycházelo z předpokladu, že rostlinného materiálu se nebylo možné zbavit jinak, než jeho spálením; zákonné zmocnění tedy mělo umožnit obci zakázat spalování rostlinného materiálu pouze za podmínky, že zajistí jiný způsob pro jeho odstranění.

V tomto ohledu bylo možné ustanovení [§ 16 odst. 5 zákona o ochraně ovzduší](#) chápat jako zvláštní ustanovení ve vztahu k požadavkům tehdejšího zákona č. [185/2001 Sb.](#), o odpadech a o změně některých dalších zákonů (zrušen k 1. lednu 2021), podle kterého bylo možné odstraňovat odpady pouze v zařízení určeném pro nakládání s odpady. S účinností od 1. ledna 2015 nicméně byla obcím novelou provedenou zákonem č. [229/2014 Sb.](#) stanovena v [§ 17 odst. 3 zákona č. 185/2001 Sb.](#) povinnost zajistit místa pro odkládání biologicky rozložitelných komunálních odpadů. Fyzické osoby pak měly podle [§ 17 odst. 5 zákona č. 185/2001 Sb.](#) povinnost odkládat odpad na místa určená obcí, pokud s odpadem nenakládají nebo se jej nezbavují jiným způsobem stanoveným tímto zákonem. Tato povinnost obcí zajistit místa pro odkládání biologicky rozložitelných komunálních odpadů nadále trvá i podle aktuálně platného zákona č. [541/2020 Sb.](#), o odpadech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „[zákon o odpadech](#)“).

Od 1. ledna 2015 tedy není možné ve vztahu k rostlinnému materiálu považovat úpravu v [§ 16 odst. 5 zákona o ochraně ovzduší](#) za zvláštní úpravu k [zákonu o odpadech](#) (ať již se jedná o zrušený zákon č. [185/2001 Sb.](#) nebo o aktuální [zákon o](#)

[odpadech](#)). Odstraňovat biologické odpady (včetně suchého rostlinného materiálu) je tak možné pouze za podmínek stanovených [zákonem o odpadech](#); ustanovení [§ 16 odst. 5 zákona o ochraně ovzduší](#) je tedy nutné považovat za [obsoletní](#) (nadbytečné).

Byť obce mohou i nadále na základě [§ 16 odst. 5 zákona o ochraně ovzduší](#) vydávat obecně závazné vyhlášky stanovující podmínky pro spalování suchého rostlinného materiálu za účelem jeho odstranění, nebylo by možné tyto vyhlášky aplikovat (zákaz spalování plyne přímo ze [zákona o odpadech](#)). Zákonné zmocnění by mělo být nejbližší novelou [zákona o ochraně ovzduší](#) vypuštěno.

Od uvedeného je ovšem nutno rozlišit spalování suchého rostlinného materiálu za jiným účelem než za účelem jeho odstranění, např. k úpravě potravin nebo k jiným rekreačním účelům. V takovém případě nedojde k naplnění definice odpadu dle [§ 4 zákona o odpadech](#) a za předpokladu, že suchý rostlinný materiál splňuje podmínky dané ustanovením [§ 16 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší](#) (tj. není znečištěn chemickými látkami), je možné jej spalovat v otevřeném ohništi.

INFORMACE KE STANOVISKU:

Zpracoval: Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra

Datum zpracování: 2. září 2024

Číslo stanoviska: 3/2024

Označení stanoviska: Obecně závazná vyhláška obce o podmínkách spalování suchého rostlinného materiálu za účelem jeho odstranění

Dotčené právní předpisy: Zákon č. [128/2000 Sb.](#), o obcích ([obecní zřízení](#)), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. [185/2001 Sb.](#), o odpadech a o změně některých dalších zákonů

Zákon č. [201/2012 Sb.](#), o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. [541/2020 Sb.](#), o odpadech, ve znění pozdějších předpisů

Poznámky: Stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování,

stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud.